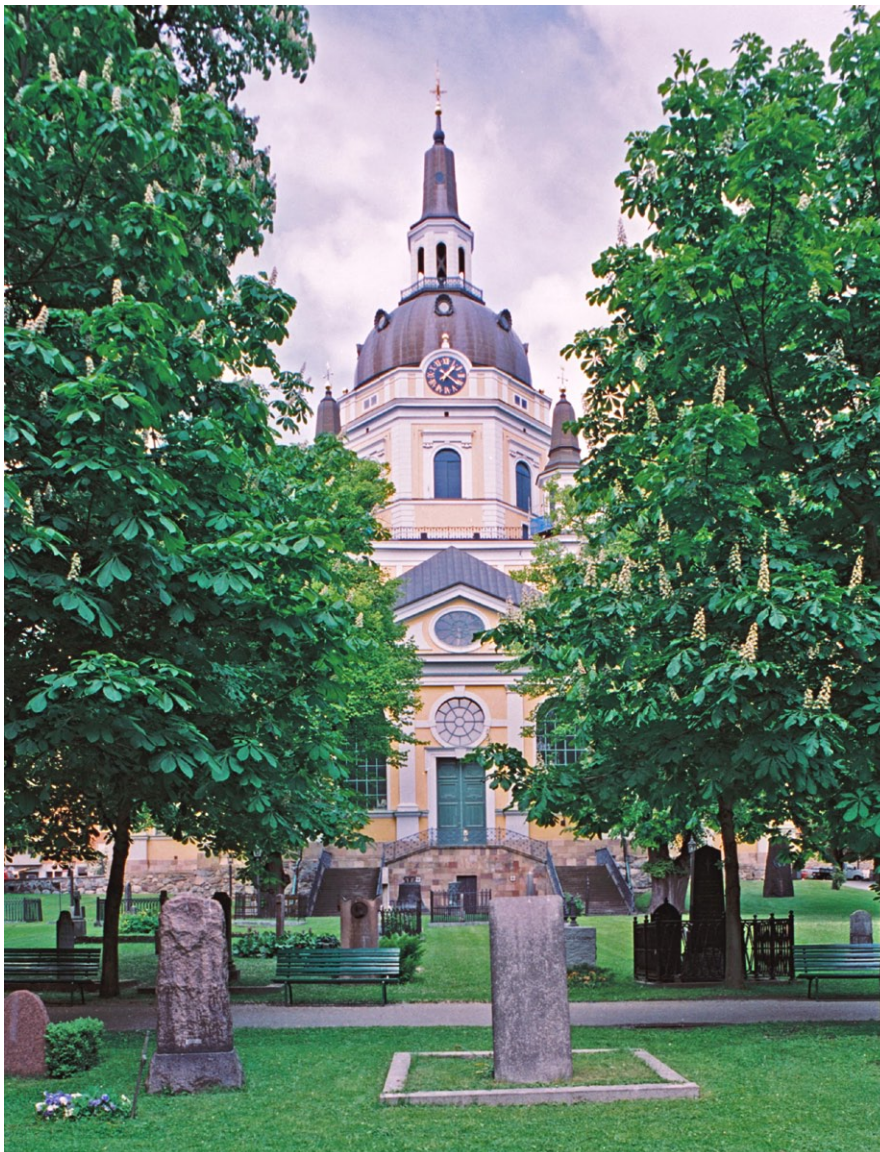

Katarina kyrka

© Stockholms stift
Stockholm 2008
www.svenskakyrkan.se/stockholmsstift
info.stockholmsstift@svenskakyrkan.se

Katarina kyrka

Katarina församling, Södermalms kontrakt, Stockholms stift

Södermalm 7:24, Högbergsgatan 13, Södermalm, Stockholms kommun och län, Södermanland

Katarina kyrka uppfördes under åren 1656–95 enligt arkitekten Jean de la Vallées ritningar. Redan grundläggningsåret 1656 hölls, under ett provisoriskt tak, den första gudstjänsten, men kyrkan stod inte färdig förrän nästan fyrtio år senare.

Jean de la Vallée (1620–96) var en av de ledande arkitekterna i Sverige under 1600-talets andra hälft. Utöver Katarina kyrka har han i Stockholm bl a stått för ritningarna till Hedvig Eleonora kyrka som började byggas 1669. Bland hans profana byggnadsverk finns en rad palats i Stockholm som t ex Bondeska palatset, numera Högsta Domstolen, och Axel Oxenstiernas palats i Storkyrkobrinken. Han fullbordade också sin fader Simon de la Vallées stora verk Riddarhuset åren 1656–74. Vid tiden för Katarina kyrkas uppförande var han även involverad i den stora ombyggnaden av Stockholms slott. Rekonstruktionen efter den senaste branden 1990 har arkitekten Ove Hidemark (f 1931) stått för.

Kyrkan är skyddad enligt 4 kapitlet lagen om kulturminnen. Den är belägen på Katarinaberget, ett område av riksintresse för kulturmiljövården.

HISTORIK

Stockholms invånarantal fyrdubblades under 1600-talets första sextio år och var på 1660-talet 40 000. Många av de nya stockholmarna

slog sig ned på Södermalm, som då utgjorde endast en församling, Maria Magdalena församling. 1654 delades församlingen i två och Katarina församling kom till, uppkallad efter den regerande kungen Karl X Gustavs mor.

Kyrkan kom att uppföras på den plats där det redan fanns en kyrkogård och ett kapell, Sturekapellet, som uppförts på 1580-talet. Detta låg i sin tur strax öster om det s k Helga Kors kapell som också legat här, sannolikt sedan 1330-talet men som raserats i början av 1500-talet.

Arkitekten Jean de la Vallée fick uppdraget att rita kyrkan. Virke och tegel från Sturekapellet återanvändes. Bygget avbröts vid flera tillfällen p g a konflikter inom församlingen och ekonomiska problem. Först 1695, då predikstolen invigdes, kan kyrkan anses färdig. Vissa inredningsarbeten kvarstod dock fortfarande.

Enligt de la Vallées ursprungliga ritningar till denna landets allra första **centralkyrka** skulle altaret och predikstolen placeras i korsmitten. Församlingen var emellertid mycket skeptisk. Därför placerades altaret till slut på traditionellt sätt i öster och predikstolen nordost om korsmitten. Katarina kyrka blev därmed inte riktigt den **centralkyrka** som den var tänkt som.

1723 eldhärjades kyrkan svårt och bebyggelsen i norra och nordöstra delen av församlingen ödelades. Kyrkans murar stod dock kvar och valven hade klarat sig tämligen väl medan torn, takstolar och all inredning blev lågornas rov. Återuppbyggnadsarbetena påbörjades genast

och arkitekten Göran Josua Adelcrantz (1668–1739) anlätades för uppdraget.

Kyrkan försågs nu med en väldig kupol och med en betydligt högre tornuppbyggnad än tidigare. Altaruppsatsen och predikstolen tillkom 1734 respektive 1753, utförda enligt ritningar av Carl Fredrik Adelcrantz (1716–96), son till G J Adelcrantz. Eftersom ritningen till altaruppsatsen är signerad 1732 av den då endast sextonårige C F Adelcrantz anses det för troligt att fadern är den egentliga upphovsmannen. Orgelfasaden fullbordades efter Jean Eric Rehns ritningar 1763.

På 1820-talet genomfördes en inre renovering under C C Gjörwells ledning och på 1890-talet fick kyrkorummet bl a nya bänkar, ritade av arkitekten Carl Möller och dekormålning på väggar och valv av Agi Lindegren. 1952–54 renoverades kyrkan återigen, varvid bl a Lindegrens målningar målades över. Arkitekt var då Erik Fant.

1990 brann kyrkan på nytt. Det mäktiga kupolvalvet störtade in, endast murarna stod kvar och all inredning förstördes. En hel del av inventarierna kunde räddas vid branden. Diskussioner i massmedia och ett stort folkligt engagemang drev fram beslutet att rekonstruera kyrkan, åtminstone exteriört. Arkitekten Ove Hidemark (f 1931) fick uppdraget att leda återuppbyggnadsarbetet.

Utvändigt rekonstruerades kyrkan till i princip det utseende den hade precis före branden. Kyrkorummet däremot fick en ny inredning, förutom att altaruppsats och orgelfasad rekonstruerades i stora drag. Vid återuppbyggnaden skapades här en byggnadshytta med syftet att återerövra kunskapen om de traditionella material och byggnadstekniker som gick förlorade vid branden. 1995 återinvigdes Katarina kyrka.

BESKRIVNING

Omgivningen

Katarina kyrka ligger i den nordöstra delen av Södermalm på den höga, av naturen formade förkastningsbranten, som just efter kyrkan fått namnet Katarinaberget. Den låga 1700-talsbebyggelsen kring kyrkogården, som t ex Rutenbeckska gården i öster och Sifwertska kasernen i söder, bildar tillsammans med kyrkan en unik miljö. Väster om kyrkogården ligger den f d Katarina Västra skola, uppförd av Katarina församling 1856, då som Katarina lägre elementarläroverk. Här finns även några bostadshus från 1914–15 med tidstypiska nationalromantiska drag, uppförda i rött tegel. I söder gränsar Katarina Norra folkskola, ett s k folkskolepalats från 1890-talet, samt Katarina brandstation.

Kyrkomiljön

Kyrkan är belägen i den norra delen av en helt kvadratisk kyrkogård, som har haft samma omfattning – cirka 160 x 160 meter – och form sedan kyrkan byggdes. Den är kringgårdad av ett smidesstaket från 1879, tillverkat på Köpings mekaniska verkstad efter ritningar av ingenjören H A Atterberg. I nordväst och i söder är delar av kyrkogårdsmuren från 1600-talet bevarad. I det nordvästra hörnet ligger en två och en halv våningar hög putsad byggnad, uppförd som kyrkskola 1657 och nyttjad som skola fram till på 1850-talet. Den var ursprungligen endast en våning hög men byggdes till och på med en våning på mitten av 1700-talet. På 1820-talet fick byggnaden i princip sin nuvarande volym och form med putsad fasad i gult och svart brutet plåttak. Interiören är helt ombyggd och byggnaden nyttjas idag huvudsakligen för bostäder.

I väster, mot Katarina Västra Kyrkogata, avgränsas kyrkogården av en **gravkorslänga**, uppförd med början 1711 och in på 1800-talet. Den långsmala byggnaden är putsad och avfärgad i gult, försedd med sandstensdetaljer och plåttak. De olika **gravkoren** har individuellt utformade portar och inskriptionstavlor. I nordväst och söder finns två av kyrkogårdens ursprungligen sju portaler, uppförda 1741 respektive 1711. Båda är putsade, den senare försedd med smitt överstycke med förgyllt namnchiffer. Intill den södra ligger material- och redskapsboden, putsad och avfärgad i gult med plåttak. Den fungerade ursprungligen som ett ben- och bårhus, uppfört 1711, men sedermera ombyggt och förändrat, bl a på 1800-talet.

Gångsystemet härrör i stort från 1700-talet. Gångarna är idag i huvudsak asfalterade medan marken framför huvudentrén är belagd med smågatsten. På kyrkogården växer ett stort antal mycket höga träd av skilda arter, framförallt många kastanjer, lindar och lönnar. En del av träden är planterade som alléer, som kantar gångarna.

På framförallt norra delen av kyrkogården finns ett stort antal äldre gravvårdar, många med smidda järnstaket. I söder finns gravkvarter med gravar från modern tid. Mellan gravarna breder gräsmattor ut sig. Söder om den östra korsarmen står det s k Sten Sturemonumentet och i öster står en minnessten över arkitekten C F Adelcrantz, rest 1935. I kyrkogårdens sydvästra hörn ligger sedan tidigt 1990-tal en minneslund med en fontän, försedd med en skulptur med titeln Hymn i Guds hand av skulptören B Berggren-Askenström. Intill den s k Karl XII:s trappa har placerats en av de gamla kyrkklockorna från 1723, räddad vid branden 1990.

Kyrkobyggnaden

Kyrkan är en **centralkyrka**, formad som ett **grekiskt kors** med lika långa korsarmar. Över korsmitten reser sig ett med **tureller** försedd kvadratisk parti, som sedan övergår i ett åttkantigt torn kring vilket det finns en altan. Tornet kröns av en stor kupol med **lanternin** och spira.

I korsarmarnas inre hörn är fyra små paviljonger placerade. Huvudentrén är placerad i väster. Mot söder har kyrkan en souterrängvåning eftersom marken sluttar. Upp till den södra porten leder en bred trappa med två trapplopp, Karl XII:s trappa. Kyrkans stomme är av tegel. Kupolen har en timmerkonstruktion.

Exteriör

Fasaderna är putsade med väggytorna avfärgade i gult medan alla dekorativa detaljer av puts eller sandsten som listverk, hörnpelare, omfattningar m m är målade i en grå, stenimiterande kulör. Sockeln är av gulrosa sandsten, mot söder även gråsten. Korsarmarna är försedda med **frontoner** och har valmade sadeltak. Dessa är liksom den stora kupolen och **turellerna** koparklädda.

Exteriör från väster med huvudentrén.

Väggpartierna är till ganska stora delar uppbrutna av höga, rundbågade gjutjärnsfönster, målade i grönt, medan hörnpaviljongerna har något mindre rektangulära och runda fönster. De stora träportarna i vardera korsarm är också grönmålade. Karl XII:s dubbeltrappa, med två trapplopp som förenas framför porten, är av sten med smidesräcke försett med inskriptioner samt kungens namnchiffer och året 1715.

På **tamburen** finns i alla fyra väderstreck svar-
ta urtavlor med förgyllda romerska siffror. **Ljud-
luckorna** är plåtbeklädda och svartmålade. Kring **lanterninen** och den stora altanen i anslutning till tornet finns smidesstaket. Den stora kupolen är försedd med åtta stycken små sk **oxögon**. **Turellerna** och den centrala tornhuven är krönta med förgyllda klot och kors.

Interiör

Genom två vindfång med gråmålade väggar och trätak och delvis glasade dörrar, det yttre dörr-

partiet gråmålade och det inre stänkmålade, leds besökaren in i kyrkorummet under orgelläkta-
ren. Ju längre in i rummet man kommer desto mer påtaglig blir dess enorma rymd. Takhöjden över korsmitten är cirka 27 meter och kupolvalvet har en diameter på närmare 23 meter. Kring kupolvalvets igensatta öppning, som är målade i himmelsblått, finns en stucklist med förgyllt lövverk och i mitten ett ur med en visare i form av en ängel, delvis rekonstruerat från tiden före branden.

Väggar och valv är vitkalkade, golvet av rutlagd ölandskalksten skiftar i grått och rött. Ett sextioal äldre gravhällar är inlagda i golvet, framförallt i **koret** och korsmitten men även i korsarmarna. Åtta kvadratiske slutna bänkkvarter är placerade i väster, norr och söder varigenom en stor fri yta bildas i rummets mitt, under kupolvalvet. Bänkarna är invändigt målade i ljusgrått, utvändigt i en mörkare grå kulör med stänkmålning. Golven i bänkkvarteren är av obehandlat trä.

Kyrkorummet mot öster och **koret**.

Kyrkorummet mot den södra korsarmen.

Koret samt det nya centralaltaret. I förgrunden dopfunten.

Södra korsarmens två kvarter är vändbara mot söder vid nyttjande av ytan framför södra porten genom att bänkarnas ryggstöd är vändbara. Vid behov ställs lösa stolar in här. De stora träportarna mot norr och söder är gråmålade med stora svarta smidesbeslag. De höga fönstren är spröjsade och försedda med franskt munblåst klarglas.

I den östra korsarmen ligger **koret**, tre trappsteg högre än kyrkorummet i övrigt. På samma nivå, på ett med breda trappsteg försett parti, står det numera fristående altaret som givits en, jämfört med tidigare, mycket central placering i rummet, strax väster om **principalbågen**. Det är fastmurat med en utspringande altarskiva av svart kalksten. Sidorna är klädda med skivor av mässing som behandlats på olika sätt och fram- och baksidan har dekorerats med en stenbit från berget Sinai. Altaret står på en mattliknande inläggning av ljus ekebergsmarmor med en bård av små svarta och vita stenar.

Längst i öster står altaruppsatsen, i grunddragen en kopia av den altaruppsats som tillkom efter 1723 års brand. Den är utformad som en triumfportal i **barockens** formspråk med höga marmoreringsmålade **kolonner** och bas och mycket förgylld dekor. På altartavlans plats finns emellertid en helt modern, nonfigurativ installation, en Golgatascen utan Kristusgestalt, av bildhuggaren Liss Eriksson (1919–2000) och textilkonstnärinnan Kaisa Melanton (f 1920) från 2001 med titeln ”Närvaro genom frånvaro”.

Söder om centralaltaret står dopfunten från 1912 som räddades vid den senaste branden. Den är av polerad kolmårdsmarmor med dekor i form av bl a **kerubhuvuden** och står, liksom altaret, på en mattliknande inläggning av ljus marmor.

Predikstolen har fått samma placering som före branden, norr om det nya centralaltaret, men är vidare och lägre än den gamla predikstolen. Den är försedd med en fristående liten trappa, saknar ljudtak och är av trä som marmoreringsmålats i grönt, vilket ansluter till den äldre dopfunten. Predikstolen är, liksom altaret och övrig ny inredning, ritad av arkitekten Ove Hidemark. I södra delen av koret finns det på avsatser i kalksten fasta **körgradänger** med fronter, marmoreringsmålade som bänkkvarteren. En **ambo** av smide kan flyttas till önskad plats i rummet.

Den stora orgeln på läktaren i väster har en fasad som är en rekonstruktion av den gamla, ritad av Jean Eric Rehn 1763. Dagens orgel är byggd av den holländska orgelbyggarfirman J L van den Heuvel-Orgelbouw i Dordrecht och har 62 stämmor. Den invigdes år 2000. Barriären är marmoreringsmålad i grönt med **balusterdockor** och liksom orgelfasaden med förgylld

Kyrkorummet mot väster och orgelläktaren.

Katarina kyrka, norra korsarmens lilla kapell.

Väggtextil © GERD ALLERT/BUS 2008

dekor. Läktaren bärs upp av fyra marmoreringsmålade **kolonner**.

I den norra korsarmens västra del har det inretts ett litet kapell med altare och en väggtextil, ”I detta tecken”, utförd av Gerd Allert 1995. Golvet är mönsterlagt som en matta i rött tegel och blått kakel. I den västra korsarmen finns intill huvudentrén en receptionsdisk och garderob för besökare. Mot västväggen står en kyrkbänk från tiden före branden 1990. Här står även en ljusbärare.

I korsmitten hänger en stor **barockkrona** i mässing. De norra och södra korsarmarna är också försedda med ljuskronor i mässing, dock något mindre, medan körläktarens ljuskrona är av silver. Belysningen i övrigt utgörs av äldre vägglampetter, bl a trearmade av mässing.

Sakristian ligger i den nordöstra hörnpaviljongen. Det obehandlade trägolvet är kvar sedan tiden före branden 1990. Ovanför **sakristian** finns skrudkammaren med en flat kakelugn

malerad i blåvitt samt förvaring för textilier m m. I den sydvästra hörnpaviljongen är ett s k **förberedelserum** inrymt med bl a ett marmoreringsmålalt altare. I rummets valv finns bevarat dekormåleri i form av bladverk från 1890-talets renovering.

I samband med 1990-talets rekonstruktion har genom sprängningsarbeten en källare skapats under kyrkorummets västra del. Väggar och valv är här byggda av rött tegel som står oputsat med inslag av blått kakel och blåmålade snickerier. Här finns övnings- och omklädningslokaler för kyrkans körer, kafé, pentry, förråd m m.

Övriga inventarier

Bland de inventarier som räddades vid den senaste branden kan nämnas så gott som allt kyrksilver, alla skrudar, ett antal kollektkistor samt ett mindre medeltida krucifix, som hänger norr om

predikstolen. Ett nytt altarsilver har emellertid specialtillverkats för det nya altaret av Sebastian Schildt liksom altarduken av Kerstin Molander. Nattvardssilver och ljusstakar från 1600-talet är förvarade i en glasmonter intill sakristian.

På ett **postament** i den norra korsarmen står en femarmad kandelaber av förgyllt trä, ritad av arkitekten C G Blom Carlsson 1841. Den var ursprungligen placerad på **korskrankets** mittpelare tillsammans med en identisk kandelaber. Bland bevarade äldre textilier kan bl a **mässshakar** från 1600-talet och tidigt 1800-tal nämnas samt en del yngre, t ex **mässshakar** gjorda av Lignum på 1940-talet.

I den södra korsarmen hänger ett stilleben, en oljemålning från 1600-talet, intill den pelare där arkitekten Jean de la Vallée ligger begravd sedan 1696. I den norra hänger en annan oljemålning med motivet Skattepenningen, en kopia av en utländsk 1600-talskonstnär.

Påpekans kan att i den mittersta fönstervalvbågen bakom orgeln finns rester av dekormålningen från 1894, som inte målades över vid 1950-talets restaurering och som klarade sig vid eldsvådan 1990. Den hade sin ursprungliga plats i fönstersmygen bakom altaruppsatsen i öster men flyttades efter branden till sin nuvarande plats.

Kyrkans fyra klockor göts 1991 och 1992 av M & E Ohlssons klockgjuteri i Ystad. De är alla rekonstruktioner av dem som förstördes vid branden. Godset från originalklockorna har delvis återanvänts. Storklockans kläpp är densamma som i klockan från 1724.

KULTURHISTORISK KARAKTERISTIK

Katarina kyrka kan sägas vara den första **centralkyrkan** i landet, även om altare och predik-

stol inte fick den centrala placering i korsmitten som det ursprungligen var tänkt. Med sin höga kupol och exteriörens formspråk i övrigt, utgör den ett av landets främsta exempel på **barockarkitektur**. Dess läge, högt uppe på Södermalms höjder, gör den väl synlig i hela staden och den har varit ett riktmärke i århundraden. Katarina kyrka har också en viktig roll som fondbyggnad i 1600-talets rutnätsplan och som en del av södersiluetten, vilket gör den till en omistlig del av Stockholms stadsbild.

Kyrkogården med sina byggnader i form av **gravkorslänga**, kyrkskola och f d **benhus** samt äldre gravvårdar och gångsystem, ger ett ålderdomligt intryck. De många högvuxna träden, framförallt de åldriga kastanjerna, gör kyrkogården mycket lummig.

Katarina kyrka betraktas redan idag som ”ett betydande stycke modern restaureringshistoria”. (Arkitektur 1998, s 19) Efter den förödande branden 1990 rekonstruerades kupolen och exteriören i huvuddrag till det utseende den hade före branden. Också kyrkorummet fick bibehålla sin form, men gavs en i huvudsak ny inredning. Genom att använda samma traditionella material och byggnadstekniker som tidigare under århundradena, har det åstadkommit en byggnad och ett kyrkorum som, trots att det mesta är nybyggt, upplevs som både ålderdomligt och autentiskt.

Vid återuppbyggnaden togs ett helhetsgrepp när det gäller inredning, kulörer etc som tillsammans med enstaka inventarier som räddats undan branden skapar ett mäktigt rum. Nytilskotten har givits en utformning som knyter an till kyrkans äldre inredning och inventarier när det gäller kulör, ytskiktsbehandling m m, samtidigt som de tydligt är nya. Altaruppsatsen, dock med en modern altarskulptur, och orgeln

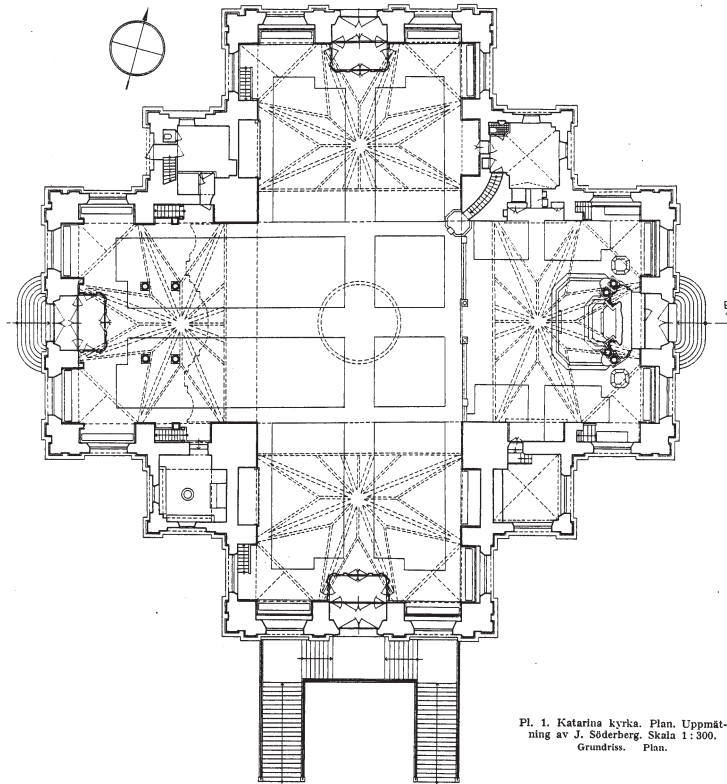
har rekonstruerats med hänvisning till att just dessa har funnits i kyrkan genom flera sekler, ända sedan förra branden. Tillsammans bildar de en länk tillbaka till kyrkans långa historia.

Vid återuppbyggnaden har man närmat sig de la Vallées ursprungliga intentioner med en **centralkyrkoplan** genom att altaret har lyfts närmare korsmitten, strax väster om **principalbågen**. Det stora rummet flödar av ljus och präglas av en enorm rymd med det höga kupolvalvet.

Att särskilt tänka på i förvaltning och användning av kyrkan och kyrkomiljön:

- kyrkan är som den första **centralkyrkan** i Sverige och en av våra främsta **barockkyrkor** mycket viktig i svensk arkitekturhistoria
- kyrkan som en viktig del av Södermalms siluett, väl synlig från alla väderstreck
- samtliga inventarier som förskonats från branden 1990 då de är viktiga minnen från kyrkans äldsta historia
- det helhetsgrepp som togs vid 1990-talets återuppbyggnad av kyrkorummet med de nytillskott i interiören som då gjordes såsom predikstol, centralaltare m m
- de traditionella material och byggnadstekniker som användes vid 1990-talets återuppbyggnad
- kyrkogårdens ålderdomliga karaktär med sina rester av den gamla kyrkogårdsmuren, 1870-talets gjutjärnsstaket och de många höga träden som gör kyrkogården till en lummig oas.

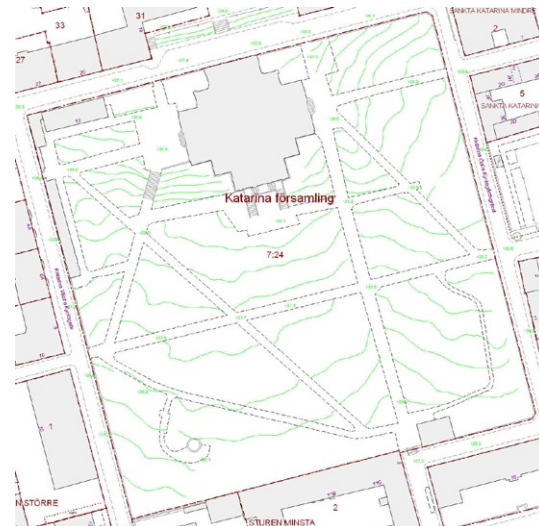
ORIENTERINGSPLANER

Pl. 1. Katarina kyrka. Plan. Uppmätning av J. Söderberg. Skala 1:300. Grundriss. Plan.

SKALA
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 15 20M

Uppmätning av J Söderberg utan år, ur Axel-Nilsson, G, och Nordberg, T O:son, Katarina kyrka, Sveriges kyrkor, band VII häfte 2, Stockholm 1944.)

Utsnitt ur Stockholms stadsbyggnadskontors baskarta 2007.

KRONOLOGI

År	Händelse	Källa
1656	Grundläggning av kyrkan, arkitekt Jean de la Vallée.	Axel-Nilsson 1944
1658	Kyrkogården stakas ut.	dito
1695	Kyrkan invigs i och med att predikstolen blir färdig.	dito
1710	De första träden planteras på kyrkogården.	dito
1711–12	Södra portalen och bår- och benhuset intill denna uppförs.	dito
1711–	och framöver, in på 1800-talet, uppförs gravkoren längs den västra delen av kyrkogården	dito
1712–16	Karl XII:s trappa uppförs.	dito
1723	Stor eldsvåda och stora delar av kyrkan förstörs liksom kyrkogårdsmuren och portaler och hela trädbeståndet går förlorat. Återuppbyggnadsarbetet påbörjas omedelbart, lett av arkitekten G J Adelcrantz. Istället för de la Vallées mindre torn fick kyrkan nu en hög kupol och inredningen blir helt ny.	
1734	Altaruppsatsen av G J/C F Adelcrantz står klar. Altartavlan tillkommer året därpå.	dito
1741	Västra portalen uppförs av stenhuggaren Olof Fristedt.	dito
1753	Predikstolen, ritad av C F Adelcrantz, invigs.	dito
1763	Orgelfasaden tillkommer efter Jean Eric Rehns ritningar.	dito
1779–80	Reglering av kyrkogården och nyplantering av träd, bl a en mängd kastanjer och allén i öst-västlig riktning. Nyplantering av träd har därefter skett allt eftersom.	dito
1784	Kyrkans fasader som tidigare varit rödmålade med vita inslag avfärgas i gult med grå inslag.	dito
Omkr 1820	Kyrkogårdsportalerna repareras.	dito
1824 resp 1829–30	Inre renoveringar, arkitekt C C Gjörwell. Bl a tas den norra korsarmens läktare bort, plafondmålningen i kupolen tillkommer, nya bänkkvarter med ny bänkinredning, nya vindfång, fönster och orgeln repareras m m.	dito
1862	Gasbelysning införs.	dito

År	Händelse	Källa
1879	Gjutjärnsstaket uppförs. Dessförinnan rivs muren från 16–1700-tal förutom en mindre del i nordväst och söder liksom alla portaler utom de två som står kvar än idag.	Axel-Nilsson 1944
1891–92	Nya öppna bänkar, ritade av arkitekten Carl Möller, tillkommer liksom dekormålning å väggar och valv enligt Agi Lindegrens förslag.	dito
1906	Kyrkan får elektrisk belysning.	dito
1908	Den gamla altartavlan från 1735 byts ut till en altargrupp i relief, ritad av Agi Lindegren.	dito
1912	Ny dopfunt, utformad av arkitekten Konrad Elméus.	dito, Nilsson 2001
1927	I södra portalen sätts en kopia av det överstycke som tidigare satt i den nedre östra portalen. Originalen var skänkt av bryggareäldermannen Olof Ström, därav spegelmonogrammet.	Axel-Nilsson 1944
1946	Renovering av gravkoren .	ATA
1952–54	Renovering med bl a ny bänkinredning, Lindegrens dekormåleri målas över och det gamla kalkstensgolvet friläggs. Arkitekt Erik Fant.	dito
1984	Renovering av gravkoren .	Uppgift från församlingen
1985-87	Fasadrenovering och nytt koppartak.	dito
1990	Beslut att anlägga en minneslund på kyrkogården.	ATA
1990	Kyrkan eldhärjas på nytt. Kupolen och tornet förstörs, murarna står kvar men en del av kupolvalvet störtar in. Enstaka inventarier räddas, all inredning brinner upp. Återuppbyggnadsarbetet påbörjas omedelbart under ledning av arkitekten Ove Hidemark.	Hidemark och Mårtelius 1998
1995	Kyrkan återinvigs.	dito
2000	Den nya orgeln, byggd av J L van den Heuvel-Orgelbouw i Dordrecht med rekonstruerad fasad från 1763, invigs.	Uppgift från församlingen
2004	Altaruppsatsen färdigställs.	Broschyr 2004

KÄLLFÖRTECKNING

ATA Antikvarisk-topografiska arkivet

SSM Stockholms stadsmuseums arkiv

Uppgifter från församlingen

Altaruppsatsen i Katarina Kyrka, broschyr
2004

Axel-Nilsson, G, och Nordberg, T O:son, *Katarina kyrka, Sveriges kyrkor*, band VII häfte 2,
Stockholm 1944

Bellberg, L m fl, *Katarina kyrka: återuppbyggnaden 1990-1995*, Stockholm 1995

Hidemark, O, *Katarina kyrka* Stockholm, Arkitektur nr 5 1998

Mårtelius, J, *Du gamla, du nya*, Arkitektur nr 5
1998.

Nilsson, C, *Kyrkguiden, Vägledning till kyrkorna i Stockholms stift*, Stockholm 2001.